mis kennad prisked innimesſed ſeal on, ja need loioſe loomad, mis ſeal orgus ja mäggede peal alja rohhu ſees kepſu löwad; ei nende wäralisſi ep olle ſiin üllewel maa peal kellegi ſilm weel nähha ſanud."

„Miks ſa ſiis nenda ſeia üllesſe taggaſi ruttaſid?" küſſis ſuur Klaus; ei ma ep olleks ſedda teinud, kui ſeal nenda wägga illus on."

„Jah! ſedda ma teggin kawwalusſe pärraſt!" kostis rebbane, pisſike Klaus. Sa kuulſid, mis ma ſulle rälisin: Merrineitſit ütles mulle: Üks pennikoorm eddaſi tee peal ſeista weel terwe karri loioſid, mis ta mulle tahta kinkida; agga mis teed temmal muud on, kui jöggi, ſeſt temma ei wöi ialdes weeſt wälja tulla. Ma tean, et jöggi logates eddaſi woolab, ja parremalle ja wasſaku poole otſekohhe teelt ärrakäänab; tee wennib, möda jögge käies, pitkas; ma lähhen ennem otſe; tullen jöeſt wälja, käin ülle maa, kunni jöggi jälle wasto tulleb. Seddawiiſi ſaan ma karja ölpſam kätte.

„Oh! ſa olled üks önnelik mees!" öhlas ſuur Klaus. „Ei tea, kas mulle ka kurja antakſe, kui ma jöe pöhja lähhen?",

„Küll itka!" napſas teine üttelda; „agga ma ei ſuda ſind kottis jöe äre kanda, ſa olled liig kopſakas lerre poleſt. Kui ſa omma jallaga ſinna lähhed ja iſſi kotti poed, tahhan ma ſind hea meelega jökke owata."

„Suur aitümma! Agga kui ma ſeal mitte merriloioſid ei ſaa, ſiis ſoen ma ſinno nahha wemlaga täis."

„Ärra olle nii helde lubbama; kes teab, mis luggu ſa ſiis laulad, kui jöeſt ükskord wälja tulled!" Ja nemmad ruttaſid jöe äre. Kui loioſed welt emalt näggid, piſtſid nemmad sorgus ſabbedega plaggama jöe poole, kus jännu kustutaſid.

„Ennäh! kui nad wette taggaſi kippuwad; eks naad tea, kus nende pärris koht on!" ütles pisſike Klaus. „Pean iſſi ka tagga järrel minnema."

„Tulle aita mind esmalt, te pärraſt, mis tahhad! Olle lerme, muidu ſaad ſa ſuggeda." Ja temma pugges ſuure kotti ſisſe, mis pöigiti ühhe ärja turja peal juhtus ollewad. „Wötta panne mönni hea kiwwi ka kotti; ei tea, kas ilma nendeta pöhja lähhen!" ütles wiimaks ſuur Klaus.

„Küll itka!" ütles pisſike kaim, ja tallus äggades ühhe auſa pöld kiwwi jöe äreſt ſilla peale; ſuur Klaus wöttis ande tännoga wasto, ja pisſike Klaus ſiddus kotti ſuu tubli kinni. ja liikas kotti jökke.

„Ma kardan, ta ei leia ſeal mitte weiſid!" ütles pisſike Klaus, ja aias omma weiſed koddo poole.
